

Forslag

til

Lov om ændring af lov om oprettelse af Statens kunsthøj- skole og Eckersberg-Thorvaldsenfondet.

Fremsat den 10. januar 1962 af *ministeren for kulturelle anliggender*.

§ 1.

I lov nr. 133 af 25. maj 1956 om oprettelse af Statens kunsthøj- skole og Eckersberg-Thorvaldsenfondet foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

„§ 1. Til fremme af den billedkunstneriske medvirken ved udformning og udsmykning af nye statslige bygninger og anlæg oprettes et fond under navnet Statens kunsthøj- skole. Fondets midler kan tillige anvendes til kunstnerisk udsmykning — også gennem indkøb af bildende kunst — af allerede eksisterende bygninger og anlæg. Fondet stilles under en særlig styrelse, jfr. § 3.“

I § 1, stk. 2, ændres beløbet 700 000 kr. til 1,5 mill. kr.

2. § 2, stk. 1, affattes således:

„§ 2. Til støtte af danske bildende kunstnere og deres efterladte oprettes et fond under navnet Eckersberg-Thorvaldsenfondet. Fondets midler anvendes i første række til understøttelse af ældre fortjente kunstnere og deres efterladte samt til ydelse af støtte til talentfulde unge kunstnere. Fondet stilles under en særlig styrelse, jfr. § 3.“

I § 2, stk. 2, ændres beløbet 75 000 kr. til 200 000 kr.

3. § 4, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Forslag om revision af denne lov forelægges folketinget i folketingsåret 1966-67.“

§ 2.

Denne lov har virkning fra den 1. april 1962.

Bemærkninger til forslaget.

Ved oprettelsen ved lov nr. 133 af 25. maj 1956 af Statens kunsthøj- skole, der har til hovedopgave at fremme den billedkunstneriske medvirken ved udformning og udsmykning af statens bygninger og anlæg, og af Eckersberg-Thorvaldsenfondet, som yder understøttelser til bildende kunstnere og disses efterladte, fastsattes kunsthøj- skolens årlige rådighedssum til 700 000 kr., jfr. lovens § 1, stk. 2, og Eckersberg-Thorvaldsenfondets årlige rådighedssum til 75 000 kr., jfr. lovens § 2, stk. 2. Ifølge lovens § 4, stk. 2, skulle loven optages til revision senest i folketingsåret 1960-61, men styrelsen for Statens kunsthøj- skole havde til dette tidspunkt ikke tilstræk-

keligt erfaringsgrundlag til at kunne fremsætte forslag med hensyn til størrelsen af den fornødne fremtidige bevilling for fondet. Styrelsen for Eckersberg-Thorvaldsenfondet havde for sit vedkommende afgivet indstilling dels om en forhøjelse af den årlige rådighedssum, dels om tilvejebringelse af hjemmel for en udvidelse af den støtteberettigede kreds af kunstnere, men de nærmere overvejelser af indstillingen, som viste sig nødvendige, kunne ikke tilendebringes i rette tid.

Undervisningsministeren måtte derfor forelægge folketinget et forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om oprettelse af Statens kunsthøj- skole

Min. f. kulturelle anliggender, j. nr. 1846/60.

52 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

og Eckersberg-Thorvaldsenfondet til folketingsåret 1961-62, hvilket forslag blev vedtaget af folketinget som lov nr. 110 af 26. april 1961.

Baggrunden for indføjeisen i sin tid af en revisionsbestemmelse i loven må søges deri, at de to fonde var nyskabelser inden for dansk kulturliv, hvis finansieringsbehov først kunne opgøres efter en flerårig forsøgsperiode, ligesom det kunne være ønskeligt gennem en prøvetid at iagttage lovens virkninger med henblik på spørgsmålet om en revision af loven som helhed. Det kan allerede nu siges, at der gennem tilvejebringelsen af Statens kunstfond er tilført dansk kulturliv store kunstneriske værdier og skabt betydelig mulighed for en øget kunstnerisk aktivitet til gavn for den enkelte kunstner og for dansk kunsthil som helhed. Endvidere har det været muligt gennem Eckersberg-Thorvaldsenfondet i nogen grad at lette de trange økonomiske kår, som mange ældre danske kunstnere og deres efterladte lever under. Imidlertid har den forløbne periode vist, at der nu er et udtalt behov for en forøgelse af de fondene tillagte rådighedssummer og samtidig grund til at overveje en klarlæggelse og en moderat ændring af visse af lovens bestemmelser.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser skal man knytte følgende bemærkninger:

Til § 1.

Til pkt. 1. Statens kunstfond modtog sin første årlige bevilling på 700 000 kr. i finansåret 1956-57. Det stiftende møde blev afholdt i december 1956, således at fondet kunne begynde sin virksomhed i foråret 1957. Man havde således fra begyndelsen to års bevillinger til disposition, idet bevillingen for finansåret 1957-58 var til rådighed pr. 1. april 1957. Da fondet fortrinsvis giver tilskud til større udsmykningsopgaver, hvis gennemførelse ofte kræver flere års arbejde, kommer de af fondet bevilgede beløb almindeligvis først til udbetaling ret lang tid efter at bevillingerne er givet. Når hertil kommer, at fondets styrelse ønskede fra starten at fastlægge en rimelig kunstnerisk standard, og man derfor viste nogen tilbageholdenhed i de første år, er det forståeligt, at der i disse år blev opsparet ret betydelige beløb. Efterhånden som kendskabet til fondets muligheder og virksomhed har bredt sig, har der imidlertid været en jævn stigning i antallet af andragender til fondet, og i de allerseneste år er antallet af kvalificerede ansøgninger steget så stærkt, at fondet nu har disponeret over de opsparede beløb, selv om dette på grund af den langsomme udbetaling endnu ikke er kommet fuldt til udtryk i fondets regnskab. Statens kunst-

fond har til og med finansåret 1961-62 haft et samlet beløb af 4,2 mill. kr. til rådighed. Af dette beløb var der medio september 1961 udbetalt 1 235 569 kr. fordelt med 1 045 004 kr. til statsbygninger og 190 565 kr. til andre bygninger. Der var således en beholdning på 2 964 431 kr. hvortil, efter fradrag af administrationsudgifter, kommer et opsparet rentebeløb på 155 454 kr. En opgørelse pr. medio september 1961 over de af fondet indtil dette tidspunkt vedtagne bevillinger viser imidlertid, at der på dette tidspunkt faktisk var disponeret over ca. 3,7 mill. kr., således at det disponible beløb androg ca. 500 000 kr. plus opsparede renter. Fondets årlige udbetalinger har været stærkt stigende i de sidste år. Udbetalingerne androg i finansårene 1959-60 og 1960-61 henholdsvis 300 891 kr. og 464 617 kr. De forventes i finansåret 1961-62 at ville andrage ca. 700 000 kr., og i de nærmest følgende år vil udbetalingerne overstige de årlige bevillinger, efterhånden som de opsparede beløb, hvorover der er disponeret, forfalder til udbetaling.

Da fondet gennem fordelingen af det opsparede beløb i de sidste år har kunnet disponere over mere end de årlige bevillinger, og man derved har dækket et behov, der rækker ud over størrelsen af den årlige bevilling, vil man stå over for at måtte begrænse fondets virksomhed, medmindre rådighedsbeløbet forhøjes.

Men hertil kommer, at den i lovens § 1, stk. 3, hjemlede anvendelse af indtil en tredjedel af fondets midler som tilskud til udsmykning af kommunale eller andre for offentligheden eller for videre kredse tilgængelige bygninger og anlæg kun i begrænset og langt fra i det ønskede omfang har fundet anvendelse. Selv om fondet har tilsagt og ydet tilskud efter denne bestemmelse, og selv om antallet af ansøgninger er stigende, har tilskudsydelse ikke på langt nær haft det i loven tilsigtede omfang, hvorfor ordningen ikke har den tilstræbte stimulerende indflydelse på interessen for kunstnerisk udsmykning uden for det statslige byggeri. En væsentlig årsag hertil er sikkert, at tilskuddet til de enkelte arbejder ved § 3, stk. 2, i kgl. anordning af 4. august 1956 om Statens kunstfond, jfr. bilag 1, er begrænset til en tredjedel, som med ministeriets tilladelse dog kan forhøjes til halvdelen. Fondets styrelse har derfor indstillet til ministeriet for kulturelle anliggender, at denne tilskudssats forhøjes, således at tilskud fra fondet i henhold til lovens § 1, stk. 3, i fremtiden efter styrelsens nærmere bestemmelser kan ydes med op til tre fjerdedele af udgifterne. En sådan forhøjelse af tilskudssatsen — som ministeriet for kulturelle an-

liggender anser for overordentlig ønskelig — vil ikke nødvendiggøre en forhøjelse af den i loven fastsatte dispositionsgrænse på en tredjedel af den samlede bevilling, men må betragtes som en nødvendig forudsætning for, at man kan nå op til denne grænse. En ændring af ordningen for ydelse af tilskud til udsmykningen af de ikke-statslige bygninger som den foreslåede vil automatisk føre til et forøget træk på fondets midler og nødvendiggøre, at den årlige rådighedssum sættes op.

Kunstfondets virksomhed har i de forløbne år i særlig grad været koncentreret om gennemførelsen og ydelsen af tilskud til større udsmykningsopgaver, som — i overensstemmelse med fondets hovedformål — er gennemført eller planlagt gennemført i forbindelse med opførelsen af nye statslige bygninger eller anlæg. Disse opgaver er oftest søgt løst gennem et snævert samarbejde mellem bygherre, arkitekt og den bildende kunstner, og i mange tilfælde har man ved udskrivelse af konkurrence for kunstnerne søgt at tilvejebringe den ideelle kunstneriske harmoni mellem bygningsværk og kunstværk.

Derimod har fondet kun i meget begrænset omfang anvendt midler til udsmykning af allerede opførte bygninger, og den i § 2, stk. 2, i kgl. anordning af 4. august 1956 indeholdte hjemmel til i særlige tilfælde at anvende midler til anskaffelse af malerier, tegninger, grafik og skulptur ved indkøb eller bestilling direkte hos kunstneren til udsmykning af såvel allerede opførte bygninger som nybygninger samt anlæg har kun i ganske få tilfælde været bragt i anvendelse. Man kan næppe se bort fra, at formuleringen af fondets virksomhedsområde i lovens § 1 naturligt leder tanken hen på udsmykningsarbejder i forbindelse med nyopførelse af bygninger og anlæg, som også må være fondets hovedopgave, og på baggrund heraf og henset til størrelsen af de til rådighed for fondet stillede midler forekommer det rimeligt, at fondets styrelse i de første år har været tilbageholdende med hensyn til bevillinger til udsmykning af bestående bygninger og indkøb af kunstværker, der ikke direkte er fremstillet med en bestemt udsmykningsopgave for øje.

Det må imidlertid sikkert erkendes, at der kan være et meget betydeligt behov for løsning af udsmykningsopgaver for så vidt angår allerede opførte statslige og andre bygninger af betydning for offentligheden eller videre kredse. Kunstmuseet har hidtil fra sine magasiner kunnet udlåne en del bildende kunst til offentlige kontorer, ambassader m. v., men udlånet har nået et sådant punkt, at det nu vil være til stor skade for den kunsthistoriske forskning, hvis samlingerne yderligere udtømmes.

Det må derfor være naturligt, at det ved en passende ændring i formuleringen af lovens § 1 præciseres, at Statens kunstfond også kan og bør påtage sig sådanne udsmykningsopgaver, og at der ved en passende forhøjelse af fondets årlige rådighedsbeløb tilvejebringes de hertil fornødne yderligere midler.

Under henvisning til det anførte og i overensstemmelse med den fra fondets styrelse til ministeriet for kulturelle anliggender afgivne indstilling, hvori det endvidere er fremhævet, at en vis forhøjelse af fondets rådighedssum allerede er begrundet i den siden 1956 stedfundne stigning på ca. 10 pct. i det almindelige prisniveau, stilles der herefter forslag om at Statens kunstfonds årlige rådighedssum forhøjes fra 700 000 kr. til 1,5 mill. kr., idet der til udsmykning af bestående bygninger og anlæg påregnes anvendt indtil 300 000 kr. af den samlede bevilling.

Til pkt. 2. Ifølge § 6 i kgl. anordning af 4. august om Eckersberg-Thorvaldsensfondet, jfr. bilag 2, uddeler fondets understøttelsesmidler normalt efter ansøgning én gang om året, og der har siden fondets oprettelse fundet seks uddelinger sted. Det har ret hurtigt stået fondets styrelse klart, at den årlige rådighedssum var for lav. De indkomne ansøgninger, der gennemsnitligt har udgjort ca. 165 pr. år, har vist, at et meget stort antal ansøgere havde behov for og efter de givne retningslinjer var kvalificerede til en understøttelse, og når det samtidig har været nødvendigt at tilstræbe, at de enkelte bevilgede understøttelser havde en sådan størrelse, at modtageren fik en virkelig økonomisk hjælp, er resultatet blevet, at mange kvalificerede har måttet afvises, og endda har de uddelte understøttelsesportioner i adskillige tilfælde været utilstrækkelige. Af de forannævnte ca. 165 ansøgninger om året har kun ca. 75 kunnet imødekommes, og da fondets hovedformål er at yde støtte til ældre kunstnere eller deres efterladte, har styrelsen på grund af knapheden på midler kun i meget ringe omfang været i stand til at tilgodese lovens subsidiære formål, at yde støtte til talentfulde unge kunstnere.

De indkomne ansøgninger har endvidere vist, at der findes adskillige bildende kunstnere uden for de af loven omfattede aldersgrupper, som sidder i overordentlig trange kår, og som kunne have støtte behov. Det drejer sig ofte om betydelige kunstnere i deres bedste alder, som i perioder på grund af sygdom eller af andre årsager er hæmmet i deres kunstneriske produktion eller som af forskellige grunde kan have vanskeligt ved at afsætte deres kunst. Sådanne kunstnere er særlig vanskeligt stil-

let, fordi de ofte fundatsmæssigt vil være udelukkede fra at komme i betragtning ved uddelingen af både offentlige og private legatmidler. Endvidere kan der i mange tilfælde være ligeså god grund til at støtte efterladte efter kunstnere, der afgår ved døden i deres bedste alder, som at yde hjælp til de efterladte efter ældre kunstnere.

Det vil i det hele være ønskeligt, at der i forbindelse med lovens revision tilvejebringes hjemmel for, at Eckersberg-Thorvaldsenfondet kan virke som statens almindelige understøttelsesfond for danske bildende kunstnere og deres efterladte, således at der efter loven bliver mulighed for også at støtte de midaldrende kunstnere og disses efterladte og i særlige tilfælde i passende udstrækning også efterladte efter unge kunstnere. Samtidig bør fondet sættes i stand til i større omfang, end det hidtil har været muligt, at yde hjælp til unge talentfulde kunstnere. Ved fordelingen af understøttelsesmidlerne vil det antagelig være rimeligt, at man stadig i første række tager hensyn til de ældre kunstnere og disses efterladte og til de unge, således som lovens oprindelige tanke var, men fondet bør ikke være afskåret fra at yde støtte også til de øvrige kategorier, når omstændighederne findes at tale herfor.

Under henvisning til det anførte og i overensstemmelse med en af fondets styrelse til ministeriet for kulturelle anliggender afgivet indstilling skal man derfor foreslå lovens § 2, stk. 1, ændret efter de angivne retningslinjer, så at Eckersberg-Thorvaldsenfondet bliver statens almindelige understøttelsesfond for danske kunstnere; og på grundlag af styrelsens erfaringer med hensyn til det eksisterende behov for understøttelser foreslås den årlige rådighedssum forhøjet fra 75 000 kr. til 200 000 kr. Det bemærkes i denne forbindelse, at en forhøjelse med 100 000 kr. af rådighedssummen efter styrelsens opfattelse ville være begrundet alene ud fra ønsket om at kunne imødekomme ansøgninger fra den af fondets virksomhed hidtil omfattede kreds af personer, og at der herudover må foretages en skønsmæssig forhøjelse som følge af det fremsatte forslag om en udvidelse af fondets formål.

Til pkt. 3. Da det endnu i en årrække vil stille sig i nogen grad usikkert, om de midler, der er stillet til rådighed for fondene er passende til opfyldelse af lovens formål, og da det tillige vil være ønskeligt endnu igennem en periode at følge lovens virkninger for dansk kulturliv, foreslås loven optaget til revision senest efter forløbet af 5 år.

Bilag 1.**Anordning om Statens Kunstfond.**

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Herved fastsættes følgende bestemmelser om Statens Kunstfond:

§ 1. Ved lov nr. 133 af 25. maj 1956 er oprettet et fond under navnet Statens Kunstfond, hvis formål er at fremme den billedkunstneriske medvirken ved udformning og udsmykning af statens bygninger. Af fondets rådighedsbeløb kan dog indtil en trediedel anvendes som tilskud til udformning og udsmykning af kommunale bygninger samt andre for offentligheden eller for videre kredse betydningsfulde bygninger og anlæg.

§ 2. Fondets midler skal fortrinsvis anvendes til projektering og udførelse i samarbejde mellem arkitekt og billedkunstner af udsmykning af nybygninger, samt til dekorativ udsmykning af allerede opførte bygninger. Herunder kan fondet bidrage til, at der udskrives åbne eller lukkede konkurrencer eller udarbejdes skitseforslag.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan midlerne anvendes til anskaffelse af malerier, tegninger, grafik og skulptur ved indkøb eller bestilling direkte hos kunstneren til udsmykning af såvel allerede opførte bygninger som nybygninger samt anlæg.

§ 3. Støtte fra fondet ydes på grundlag af henvendelser til fondets styrelse fra statslige eller kommunale myndigheder eller fra private institutioner eller enkeltpersoner. Styrelsen kan endvidere på eget initiativ søge at fremme fondets formål.

Stk. 2. Støtte til kunstneriske arbejder ved ikke-statslige bygninger kan ydes med indtil en trediedel af de med de pågældende arbejder forbundne samlede udgifter; hvor ganske særlige forhold taler derfor, kan der dog med undervisningsministeriets tilslutning ydes tilskud med op til halv-

delen af udgifterne. Projekteringsudgifter vil kunne dækkes fuldt ud af fondet; men såfremt udarbejdede forslag derefter bringes til udførelse, fragår det til projekteringen ydede beløb i det samlede tilskud.

§ 4. Fondet ledes af en af undervisningsministeren beskikket styrelse på 12 medlemmer bestående af:

- a) 1 repræsentant for undervisningsministeriet, valgt blandt ministeriets embedsmænd,
- b) direktøren for Statens Museum for Kunst,
- c) 1 repræsentant for boligministeriet, udpeget af boligministeren,
- d) 3 repræsentanter for de kommunale råd og organisationer, af hvilke 1 udpeges af Københavns magistrat, 1 af Den danske Købstadforening og 1 af De samvirkende Sognerådsforeninger, Foreninger af Kommuner med bymæssig Bebyggelse og Amtsrådsforeningen i Danmark i fællesskab,
- e) 3 repræsentanter for akademirådet for Det kgl. akademi for de skønne Kunster, af hvilke 1 udpeges af fagudvalget for bygningskunst, 1 af fagudvalget for billedhuggerkunst og 1 af fagudvalget for malerkunst,
- f) 3 repræsentanter for de anerkendte faglige kunstnerorganisationer, hvoraf 1 udpeges af „Danske Arkitekters Landsforbund“, 1 af „Dansk Billedhuggersamfund“ og 1 af „Malende Kunstneres Sammenslutning“.

§ 5. Styrelsesmedlemmerne beskikkes for et tidsrum af 3 år.

Stk. 2. Af de under § 4 e) nævnte styrelsesmedlemmer afgår hvert år 1 medlem og af de under § 3 f) nævnte ligeledes hvert år 1 medlem. Afgangen sker i en rækkefølge, der fastlægges en gang for alle ved lodtrækning. Denne foretages således, at 2 repræsentanter for samme kunstart ikke afgår samtidigt.

Stk. 3. Afgår et medlem iøvrigt inden udløbet af sin beskikkelsesperiode, foretages nybeskikkelse kun for den resterende del af perioden.

Stk. 4. Umiddelbar genbeskikkelse af de under § 3 e) og f) nævnte styrelsesmedlemmer kan ikke finde sted.

Stk. 5. Styrelsesmedlemmer kan ikke beskikkes eller genbeskikkes efter det fyldte 70. år.

§ 6. Undervisningsministeren beskikker blandt styrelsens medlemmer styrelsens formand og næstformand.

§ 7. Styrelsen er beslutningsdygtig, når mindst 7 medlemmer er til stede. Afgørelser træffes ved almindelig stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller i tilfælde af hans fravær næstformandens stemme afgørende.

§ 8. Styrelsen nedsætter et forretningsudvalg på 4 eller 5 medlemmer. Det består af styrelsens formand som formand samt af den under § 4 a) nævnte repræsentant for undervisningsministeriet og 1 repræsentant for hver af de 3 kunstarter. Såfremt formanden i styrelsen repræsenterer en af de 3 kunstarter, er han tillige denne kunstarts repræsentant i forretningsudvalget.

§ 9. Hvad der inden for et regnskabsår ikke måtte blive brugt af fondets rådighedsbeløb, kan overføres til senere år til anvendelse til fondets formål.

§ 10. Om fondets virksomhed afgiver styrelsen en årlig beretning til folketinget, undervisningsministeriet, boligministeriet og finansministeriet. Undervisningsministeriet drager i øvrigt omsorg for, at eksemplarer af beretningen tilstilles andre ministerier eller institutioner, som skønnes at have interesse i at blive gjort bekendt med beretningen.

§ 11. Styrelsen aflægger regnskab, der revideres og decideres efter de om statens regnskabsvæsen gældende regler. Det deciderede regnskab skal afgives til folketinget og finansministeriet.

Fondets regnskabsår følger finansåret.

Givet på Gråsten slot, den 4. august 1956.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Jul. Bomholt.

Bilag 2.

Anordning om Eckersberg-Thorvaldsenfondet.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Herved fastsættes følgende bestemmelser om Eckersberg-Thorvaldsenfondet:

§ 1. Ved lov nr. 133 af 25. maj 1956 er oprettet et fond under navnet Eckersberg-Thorvaldsenfondet, hvis formål er at yde støtte til ældre fortjente danske kunstnere eller disses efterladte samt subsidiært til unge talentfulde kunstnere.

§ 2. Fondet ledes af en af undervisningsministeren beskikket styrelse på 6 medlemmer, bestående af:

- a) 1 repræsentant for undervisningsministeriet, valgt blandt ministeriets embedsmænd,
- b) 1 repræsentant for Statens Museum for Kunst,
- c) 2 repræsentanter for akademirådet for Det kgl. Akademi for de skønne Kunster, af hvilke 1 udpeges af fagudvalget for billedhuggerkunst og 1 af fagudvalget for malerkunst,
- d) 2 repræsentanter for de anerkendte faglige kunstnerorganisationer, hvoraf 1 udpeges af „Dansk Billedhugger-samfund“ og 1 af „Malende Kunstneres Sammenslutning“.

Stk. 2. Den i stk. 1 a) nævnte repræsentant for undervisningsministeriet er styrelsens formand.

§ 3. Styrelsesmedlemmerne beskikkes for en periode af 3 år.

Stk. 2. Afgår et medlem inden udløbet af sin beskikkelsesperiode, foretages nybeskikkelse kun for den resterende del af perioden.

Stk. 3. Styrelsesmedlemmer kan ikke be-

skikkes eller genbeskikkes efter det fyldte 70. år.

§ 4. Styrelsen er beslutningsdygtig, når mindst 5 medlemmer er til stede. Afgørelser træffes ved almindelig stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

§ 5. Hvad der indenfor et regnskabsår ikke måtte blive brugt af fondets rådighedsbeløb, kan overføres til senere år til anvendelse til fondets formål.

§ 6. Bevillinger gives normalt efter ansøgning, der stiles til styrelsen og indsendes til fondets sekretariat til en årlig termin.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan der gives støtte udenfor terminerne.

§ 7. Om fondets virksomhed afgiver styrelsen en årlig beretning til folketinget, undervisningsministeriet og finansministeriet. Undervisningsministeriet drager iøvrigt omsorg for, at eksemplarer af beretningen tilstilles andre ministerier eller institutioner, som skønnes at have interesse i at blive gjort bekendt med beretningen.

§ 8. Styrelsen aflægger regnskab, der revideres og decideres efter de om statens regnskabsvæsen gældende regler. Det deciderede regnskab tilstilles folketinget og finansministeriet.

Fondets regnskabsår følger finansåret.

Givet på Gråsten slot, den 4. august 1956.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Jul. Bomholt.